

מסכת טבול יום

פרק ג'

א. כל ידות האכלים שהם חبور באב הטמאה, חبور בטבול יום. אכל שנפרס ומעריה מזאת, רבי מאיר אומר, אם אוּחוֹן בגודל ובקטן עולה עמו, הרי הוא כמוחה. רבי יהודה אומר, אם אוּחוֹן בקטן וגודל עולה עמו, הרי הוא כמוחה. רבי נחמי אומר, בטהור. וחכמים אומרים, בטמא. ושאר כל האכלים, את שדרפו לאות בעה, אוּחוֹן אותו בעלה. ובקלח, אוּחוֹין אותו בקלח:

ב. יירק של פרומה וביצה טרופה בתונה על גביו, ונגע טבול יום בביבצה, לא פסל אלא הקלח שכגדו. רבי יוסי אומר, כל הסדר העליון. אם היה כמו כובע, אינה חبور:

ג. חוט של ביצה שקרם על דפנות של לפס, ונגע בו טבול יום, מן השפה ולפנים, חبور. מן השפה ולהוציא, אינו חبور. רבי יוסי אומר, חיט וכל שענקלף עמו. וכיון בקטניות שקרמו על שפתה של קדרה:

ד. עַסָּה שְׁבֵד מֵעָה או שְׁגַח חֲמֹץ בְּשֶׁאָר שֶׁל תְּרוֹמָה, אֵין הַנִּפְסָלָת בְּטֻבּוֹל יּוֹם. רַبִּי יוֹסֵי וַרְבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹסְלִין. עַסָּה שְׁהַכְשָׁרָה בְּמַשְׁקָה וְגַלְוֹשָׁה בְּמַיִּים פְּרֹות וְנִגְעָן בְּהָנוּ טֻבּוֹל יּוֹם, רַבִּי אַלְעָזָר בָּנוּ יְהוּדָה אִישׁ בְּרַתּוֹתָא אָמֵר מְשׁוּם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, פֶּسֶל אֶת כְּלָה. רַבִּי עֲקִיבָּא אָמֵר מְשֻׁמוֹ, לֹא פֶּסֶל אֶלָּא מִקּוֹם מְגֻעוֹ:

ה. יָרָק שֶׁל חָלִין שְׁבֵשָׁלוּ בְּשֶׁמְנוּ שֶׁל תְּרוֹמָה, וְנִגְעָן בּוּ טֻבּוֹל יּוֹם, רַבִּי אַלְעָזָר בָּנוּ יְהוּדָה אִישׁ בְּרַתּוֹתָא אָמֵר מְשׁוּם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, פֶּסֶל כְּלָה. רַבִּי עֲקִיבָּא אָמֵר מְשֻׁמוֹ, לֹא פֶּסֶל אֶלָּא מִקּוֹם מְגֻעוֹ:

ו. טְהוֹר שְׁגָגָס מִן הַאֲכֵל וְנִפְלֵל עַל בְּגָדִיו וְעַל כְּכָר שֶׁל תְּרוֹמָה, טְהוֹר. הִיה אָכֵל זִיתִים פְּצִוְעִים וַתְּמִירִים רַטְבּוֹת, כָּל שְׁהָוָא רֹצֶחֶת לְמִזְאֵת גְּרֻעִינָתוֹ וְנִפְלֵל עַל בְּגָדִיו וְעַל כְּכָר שֶׁל תְּרוֹמָה, טְמֵא. הִיה אָכֵל זִיתִים נְגֻבִין וַתְּמִירִים יְבָשָׁות, כָּל שְׁאַיְנוּ רֹצֶחֶת לְמִזְאֵת גְּרֻעִינָתוֹ וְנִפְלֵל עַל בְּגָדִיו וְעַל כְּכָר שֶׁל תְּרוֹמָה, טְהוֹר. אַחֲד טְהוֹר וְאַחֲד טֻבּוֹל יּוֹם, כְּאַלְגָּו. רַבִּי מַאיָּר אָמֵר, אַלְגָּו וְאַלְגָּו טְמֵיאַן בְּטֻבּוֹל יּוֹם, שְׁמַשְׁקָיו שֶׁל טְמֵא מְכַשְּׁרִין לְרַצְוֹנוֹ וְשֶׁלָּא לְרַצְוֹנוֹ. וְחַכְמִים אָמְרִים, אֵין טֻבּוֹל יּוֹם טְמֵא: